

BAKSAY SÁNDOR LEVELE KOZMA ANDORHOZ.

Kedves Barátom

Kelet nélkül, 1909.

(nem, nem barátom, megbocsáss)

Kedves Kobzom és Kobzosom

Igy akartam kezdeni azt a rhapsodiámat, a melyre Symphoniáid lelkesítettek. Fájdalom! az egész dolog impurumba zápúlt, mert én bennem a költőből nem maradt egyéb az adósságcsinálásnál, ennek is a legrosszabb fajtájánál, a becsületbeli adósság csinálásnál. Hiába van nálam befalazva a törvénytábla: GARNV.—G. . . Aki Rögtön Nem Válaszol.

Talán el is maradt volna végképp, miután az impurum tartalmát fővonásokban élőszóval elfecsegtem...De

Most már vége a «Kedves Barátomnak» is, a «Kedves Kobzosomnak» is, — paulo maiora!

Azaz hogy még sem!

Csak ha Arany János volnék, akkor szólítanálak így:

«Lelkemtől lelkezett! stb»

mióta t. i. Gyulay Pálról írt emlékezésedet olvastam versedben és prózádban egy lapon.

Boldog Gyulai!

Nec caruit vate sacro!

Nec carebunt, donec tu vixeris,

Si quidem fuerint fortes

Praeconia digna merentes.

Most már symphoniáidra térek vissza, melyekről egyetmást elmondótam. A 77 műdarab között legkedvesebb nekem az a hat sorból álló rimetlen rögtönzésed, melyet a *Tartalom* főlé sajátkezűleg írtál. De ebbe is belekötök, és atyailag intelk: őrizkedjél a fél spondeusoktól:

Mél/tó/sá/gos/-/nagy/tisz/telet/tel/, Görög tragédiákba való ez.

Mennyivel vidámabb és kedvesebb a vidám Andronicus, a melylyel én viszonzom és köszönöm hozzád való jószágodat

nāgy szerētētől

játšī bārātōd

Baksay Sándor.

U. i. folytatom a kötődést. Prózában már máskor is s most is újabban is megbotránykoztam azon, hogy te botránykozást írsz. Lehet hogy a korrek-tura a hibás vagy okoskodó, nekem is volt ilyesmivel bajom, szerettem volna is megrángatni a korrektorom üstökét, — fájdalom! a korrektor mind kopasz!

De ha te még egyszer botránykozást írsz, nem lesz többé velem sem békeséged sem egyezséged. Örökké versenygenni és viszálykodni fogok veled mind magányos mind nyilvános találkozásunkkor a nagy közönség előtt, valameddig e viszonytagsággal teljes életben élünk.

Aszondom én hogy a magyar helyesírás ki van építve Aranyig. Ezen felül ami esik, a gonosztól vagyom.

B. S.

Közli: MERÉNYI OSZKÁR.